

Мариета Петкова. „За Лили бях чувала още от малка.“

За Лили бях чувала още от малка. Жанета Бенун, моята преподавателка по пиано в Русе, ми разказваше често за нея. Като поотраснах и започнах с участия в концерти и прослушвания, Жанета ме заведе на в София на урок при проф. Лили Атанасова. Много се вълнувах, пристъпвайки в стаята ѝ в Консерваторията. Трепетливостта ми бързо се променяше в спокойствие и концентрация. Знаех, че всичко, което поемах от Лили е „чисто злато“! Незабравими бяха уроците посветени на Шопен. Ясно виждам и чувам как Лили свиреше първите редове на Фантазия опус 49. Нейната изящна строгост, същевременно топлината и грижовността ѝ, ме караха да се чувствам здраво „вкоренена“ в доброто, в истинското.

Година преди приемния ми изпит за Консерваторията преживях тежък емоционален и физически срив. Теглото ми достигна 43 кг. При това учех и свирех настървено, ден и нощ. Явих се на 35 изпита, за да взема последните две години в гимназията за една. Проф. Атанасова беше много загрижена, но разговорите ни не помагаха достатъчно. Тогава тя взе радикални мерки. По време на един урок, виждайки крехкостта и смъртно бледото ми лице, постави ултиматум. Лили заяви, че ще прекрати работата с мен ако не започна незабавен хранителен режим: осем филии хляб на ден, яйца, мед и т. н... Това беше явно шок, от който се нуждаех. За кратко време кантарчето показваше вече 50! Сега можех да се върна отново при Лили. Музиката зовеше!

Поклон пред паметта ѝ, в свързаност и любов!